

Українські обереги

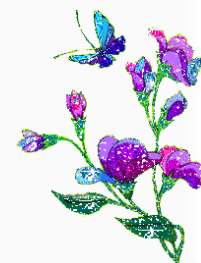

Вінок у багатьох народів (зокрема в українців) – це дівоча прикраса з живих або штучних квітів, колосків, кольорового пір'я.

Вважалося, що вінок з живих квітів захищає дівчину від напасників і лихого ока. Народ вірив, що дівчина, маючи на своїй голові вінок, володіє чарами. А ще вінок на голові і для здоров'я, тому є квіти, які потрібно обов'язково вплести.

До українського віночку вплітали різноманітні квіти, а всього в одному вінку могло бути до 12 різних квіток. Кожна квітка у віночку щось символізувала.

Троянда – кохання; біла лілія – символ чистоти і невинності, вважається квіткою діви Марії; волошка – простота, ніжність вереск – самостійність; дзвоник польовий – вдячність; лавр – успіх, слава; мальва – краса, холодність; півонія – довголіття; ромашка – мир, ніжність, кохання; безсмертник – здоров'я роду людському; калина – символ краси та дівочої вроди, символ України.

Рушник – ще один національний оберіг, народний символ України.

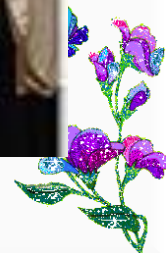
Хліб-сіль на вишитому рушнику – то висока ознака гостинності народу.

Рушник на стіні – невід'ємний символ Хатнього інтер'єру; в Україні не було жодної оселі, яку б вони не прикрашали.

Рушником ушановували появу немовлят в родині, одруження дітей, зустрічали рідних і гостей, проводжали людину в останню путь, виряджали в далеку дорогу батька, сина, чоловіка й коханого.

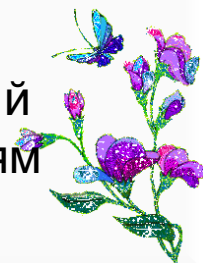

Хліб належить до особливо шановних символів українського народу.

З давніх часів батьки привчали дітей своїх традицій – берегти хліб. Ще з молоком матері усвоювалися високі пошанівні форми бережливого ставлення до святая святих.

На весіллі в урочистій обстановці староста вирізав верхівку короваю й підносив на тарілці молодим, а дітям дарували шишки.

Калину висаджували біля віконця на щастя, на благополуччя.

Калину в українській хаті вішали над дверима, щоб оберігала мир і спокій в оселі.

Прикрашали "спасову бороду", щоб добрий був урожай, добробут.

Верба – ще один символ нашого народу.

Верба – це символ весни, пробудження природи: „зацвіла верба, прийшла весна”. Котики верби – то перші квіти на нашому столі, у нашій оселі.

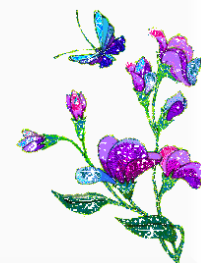
Вербу висаджували на городах, біля ставу, річки. У народі кажуть: „Де верба, там і вода”. Тому криниці копали, де росте верба.

Вишиванки- це вишиті сорочки.
Їх дарували на щастя, здоров'я найдорожчій людині.

Ще оберегом є **лелеки**. Лелеки на стрісі – стережуть родинне вогнище, оберігають мир в сім'ї, приносять щастя.

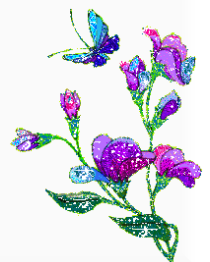

Українська оселя теж є оберегом для кожної людини.

Наша хатка невеличка,
Лиш комірка і світличка;
Та вона нам веселенька,
Бо в ній господарить ненька.

Наша ненька – господиня,
Чиста хата, повна скриня,
Добре прибрана комора,
Бо до праці ненья скоро.

Відгадай!

Хоч не солодкий,
Та дуже смачний,
Хоч сам маленький,
Проте дорогий.
Сядемо обідати –
Він на столі.
Люблять його
І дорослі, й малі.

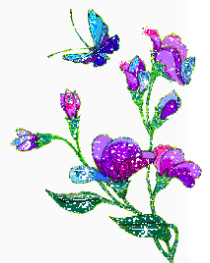
**Біле поле полотняне
Рівно ткане, чисто пране.
А по ньому голка ходить,
За собою нитку водить.
Покрутнеться так і сяк –
Зацвіте червоний мак.
Зазирає і там , і тут –
Васильки зацвітуть.**

**За хатою у садочку
У зеленому віночку,
У червоному намисті
Дівчинонька чепуриться.
І збігаються всі діти
Щоб на неї поглядіти,
За намисто кожен смик
Та й укине на язык.**

**Які ноги заввишки,
такий ніс завдовжки.
Хату на хаті має,
всім жабам рахунок знає.**

Пригадай прислів'я

«Хочеш їсти калачіне сиди на печі»

«Поки зерно в колоску – не засиджуйся в холодку»

«Хата без рушників,що оселя без дітей»

«Рушник на кілочку –хата у віночку»

«Без верби і калини –... ...нема України»

